

STORMVLOED

21 juli 1961

Goedenavond, vrienden.

Aan het begin van deze avond, wijs ik u er op, dat wij niet alwetend of onfeilbaar zijn. Mijn onderwerp van heden staat in verband met de tijd van heden en daarom heb ik dit genoemd:

STORMVLOED

De aarde is op het ogenblik - gezien verschillende waarnemingen - in een niet direct gunstige toestand. Zo wij de van buitenaf optredende invloeden bezien, blijkt reeds, dat er teveel onvoorziene factoren in het spel zijn. Daarnaast kan worden gesteld, dat - al is de directe radioactiviteit niet zózeer gestegen dat men zich daarover zorgen hoeft te maken - er toch door de verschillende grote explosies een gevaar voor steeds toenemende invloed der zonnestraling op de wereld bestaat. Dat ook de zon, zoals wij geruime tijd geleden reeds voorzagen, zich de laatste dagen wat minder behoorlijk heeft gedragen, hebt u waarschijnlijk in uw kranten kunnen lezen. Daarin zal men waarschijnlijk het optreden van een ongewoon krachtige zonnevlam hebben aangekondigd, ofschoon in feite sprake is van een ongewoon krachtige explosie op de zon, waardoor een ongewoon krachtige neutronenstraling tot stand kwam. Gelukkig bereikt slechts een zeer klein deel van deze stralen de aarde. Toch hebben ook dezen invloed op alle leven op aarde, waardoor een prikkelende en soms ook stimulerende werking op alle mensen tot stand komt. Het gevolg hiervan is een gevaarlijke neiging tot plotseling en ondoordacht reageren.

Men zal zich de vraag stellen, wat hier eventueel tegen te doen is. De maatregelen, die allereerst genomen zouden moeten worden, zijn grotendeels van materiële aard, maar stuiten op een toenemend onbegrip bij de mensen zelf.

1. Men zou alle atoomexplosies stop moeten zetten. Ook alle experimenten met zogenaamde fusiebommen zou men de eerste jaren geheel moeten staken.
2. Men zou alle mensenvolkeren duidelijk moeten maken, dat het niet meer mogelijk is om in deze dagen van steeds stijgende bevolkingsaanwas, alleen op eigen voordeel te letten, of geheel, eigen weg te gaan.

Aan deze voorwaarden zal men moeilijk kunnen voldoen, dat zult u wel met mij eens zijn. Elke kleine staat, die kans ziet een atoombom te maken, zal deze ook willen proberen; een ieder die een raket naar de maan meent te kunnen sturen, zal dit inderdaad doen. Elk volk, elk kleinere - of grotere - groepering doet op het ogenblik alles om zich zonder tegenprestatie zoveel mogelijk rechten te verwerven en vecht om - ten koste van alles - de verworven rechten enz. te handhaven.

Ook al zal men niet altijd te maken hebben met figuren als Bourguiba en de Gaulle - die als nijldige bokken op elkaar los dreigen te stormen - toch zijn er altijd te veel mensen, die niet willen uitgaan van redelijkheid en samenwerking, maar ten koste van alles vast willen blijven houden aan hun rechten en hun eigen opvattingen. Het gevolg is een steeds toenemende geestelijke pressie, waarvan u in toenemende mate de invloed zult ondergaan. Overal, waar geschillen gaande zijn, onverschillig of dit stakingen en langzaamacties zijn, dan wel politieke geschillen, beperkte oorlogshandelingen, dan wel andere werkingen, zal het gemeenschappelijk denken van de mensheid hierdoor beïnvloed worden. Dit gemeenschappelijk denken kunt u zich het beste voorstellen als een wolk van gedachteninvloeden, die rond geheel de wereld hangt. Die wolk zal langs inductieve weg in meerdere of mindere mate het denken van allen, die zich binnen de wolk, of zelfs maar in de omgeving daarvan bevinden, beïnvloeden. Deze invloed moet geheel als een reële waarde worden gezien, waaraan geen enkele fictieve eigenschap door mij wordt toegekend.

Het resultaat is, dat de meeste mensen zich prikkelbaar zullen gaan voelen als gevolg van deze inwerkingen op hun denken, waardoor ook zichzelf tot onbeheerste daden zullen komen, ofschoon dezen zeker niet noodzakelijk zijn en er voor hen persoonlijk weinig of geen aanleiding bestaat. Het toenemen van onzekerheid in de wereld, als een gevolg van toenemende irrationaliteiten, betekent weer een voortdurende versterking van deze wolk, een steeds sterker worden van dit gedachtenveld. De bovenbewuste beïnvloeding van alle mensen in de richting van onredelijkheid en onbeheerstheid neemt steeds weer toe, wat..... Dit effect noemt men in de elektrotechniek wel "feedback" of terugkoppeling. Elke invloed versterkt hierdoor zichzelf.

Tegen deze werkingen én invloeden is op het ogenblik weinig te doen, daar men niet met beperkte middelen zonder meer en snel de gedachte-invloeden van geheel de wereld kan veranderen. Men kan ten hoogste de toenemende invloed trachten te vertragen en vooral als mens bovendien trachten zelf daarvan onafhankelijk te blijven. Indien wij te maken krijgen met groepen mensen, die weigeren zich te laten beïnvloeden, zo ontstaat rond hen een soort eilandje, waarop de werkingen minder sterk inwerken, zodat het daarbinnen rustiger is en de mensen daar niet zo sterk prikkelbaar zijn, terwijl zij, die van buiten komen, een dergelijke omgeving - althans voor een ogenblik - enige ontspanning ervaren, zodat de sterke onredelijke en egoïstische invloeden tenminste enigszins afgezwakt worden.

Nu weet iedereen wel, dat, waar een lagedrukgebied door hogedrukgebieden omgeven wordt, storm zal kunnen ontstaan, vele storingen op zullen treden. In de gedachtewereld is het ongeveer hetzelfde: hoe groter de vrede op een eilandje, als omschreven zal zijn, hoe sterker storingen aan de grens daarvan tot uiting zullen komen, hoe meer onrust zich juist in de omgeving van dit eilandje van rust zal openbaren. Hiermede dient men rekening te houden. Wat de wereld betreft, lijkt het mij dan ook onmogelijk voldoende maatregelen te treffen, als men niet onmiddellijk ook met het treffen van meer materiële maatregelen ter ontspanning enz. begint.

Als belangrijke materiële maatregelen zie ik o.m. het doen gelden van de volgende regels:

A. Weiger, onverschillig wat, ten koste van de gemeenschap, aan enkelingen, te verschaffen als een recht.

B. Algehele vrijheid voor een ieder om een prijs voor zijn producten of arbeid te bedingen. Dit ontnemt de eenling de mogelijkheid bij zelfverwijten deze af te reageren op anderen en terug te vallen op het een of ander publiek lichaam, dat hij voor eigen feilen aansprakelijk kan stellen, met een schijn van redelijkheid.

C. Een blijvende weigering om onverschillig welke invloeden van binnenuit, of van buitenaf, in de maatschappij voorrechten toe te kennen, of zelfs monopolies en uitzonderingsrechten of voorkeursrechten. Dit laatste is niet alleen economisch en politiek, maar ook religieus belangrijker, dan u denkt.

Door deze en soortgelijke maatregelen kan de z.g. ideeënstrijd van deze dagen - die maar al te vaak onsamenhangend en onredelijk is - worden voorkomen en teruggebracht worden tot een directe strijd tussen belanghebbenden. Hierdoor zullen kleinere groepen, die voor eigen belangen vechten, geïsoleerd worden en in hun strijd niet langer het geheel van een volk, of zelfs een werelddeel, mee kunnen slepen.

Voorbeeld: Indien vestigingen van vreemde maatschappijen in een land niet meer, door bepaalde gunsten te verlenen, mogen worden aangemoedigd, terwijl dergelijke vestigingen geheel onderworpen zijn aan alle wetten des lands op gelijke basis met de daar behorende en gevestigde bedrijven, zal politieke pressie op internationaal vlak aanmerkelijk verminderen en zal een ingrijpen van staten in elkaars binnenlandse politiek aanmerkelijk beperkt worden. Voor het geloof betekent dit, dat voor geen enkel - ook niet voor een algemeen heersend of overheersend geloof - een uitzonderingstoestand geschapen kan worden. Het feit, dat allen gelijke rechten hebben en geen politieke invloed mogen laten gelden, doet een oorzaak van godsdienststrijd teniet. Ik wijs u er op, dat in vele landen een dergelijke strijd achter de schermen met grote felheid wordt gevoerd, soms zelfs onder het mom van een streven naar economie.

Er zijn geestelijk nog geheel andere invloeden, die eveneens de huidige situatie kunnen beïnvloeden. De houding van de mens zelf op geestelijk gebied is daarbij buitengewoon belangrijk. Als negatieve factor moge hier vooral gelden, dat de doorsnee mens op alle gebied - ook op geestelijk gebied - zijn verlossing van een ieder wil verwachten, behalve van eigen arbeid en eigen streven. In uw dagen zijn er velen, die gaarne in geestelijke geheimen ingewijd worden, maar er zijn maar weinigen onder hen, die daarvoor de noodzakelijke tijd en moeite te over hebben. Verder blijkt, dat men - uit gemakzucht of eigenbelang - zich steeds weer bij oude en bekende waarden wenst te houden en zich hartstochtelijk verzet tegen alles wat té orthodox of té nieuw lijkt. Pijnlijk is het ook, dat de mens - stoffelijk zowel als geestelijk - weigert afstand te doen van vooropgezette normen en daarmee tevens weigert zich aan te passen aan de sterk veranderde omstandigheden in wereld en geest, zo te kort schietende t.o.v. de behoeften van deze tijd. De meer bewuste mens te midden van deze maatschappij kan dan ook waarschijnlijk veel meer voor zichzelf doen, dan voor de maatschappij. Dit is misschien pijnlijk, maar blijft waar.

U kunt voor uzelf trachten u van ongewenste invloeden te isoleren, u vrij te maken van de maatschappij. Als buitenstaander kunt u dan beter overzien en duidelijker beseffen, wat er al geschiedt. Dit proces van vrijmaking valt in verschillende fasen uiteen, die ik zal trachten u kort te omschrijven:

A. Ik stel slechts zo beperkt mogelijke eisen aan de wereld op stoffelijk terrein. Heb ik de vervulling van deze eisen bereikt, dan acht ik dit voldoende en stel geen verdere materiële eisen, terwijl ik ook mijn stoffelijke maatstaven, zoverre dezen mijzelf betreffen, niet herzie.

B. Ik stel aan mijzelf geestelijke eisen volgens mijn bewustzijn, maar zal niet van de wereld vergen, dat zij mij bijstaat in mijn streven, de wereld niet binnen laten dringen in mijn geestelijk streven en haar kritiek niet achten, of zelfs maar bemerken, tenzij zij voor mijzelf nuttig schijnt en ik deze kritiek met redelijke innerlijke rust verdragen kan.

C. Het Ik geheel vrijmaken van prikkelbaarheid, vooroordeel en haatdragendheid, zover dit mogelijk is.

Misschien lijkt dit alles u eenvoudig. Ik kan u verzekeren, dat het heel wat moeilijker is dan uit de omschrijving blijkt. Wanneer men vol spanning is - a.h.w. negatief geladen is - zal het praktisch onmogelijk zijn het Ik onmiddellijk en zonder meer op een meer positief denken en streven om te schakelen. Men kan natuurlijk wel trachten eigen negatieve uitingen zoveel mogelijk te beperken en eigen drift of onredelijkheid zoveel mogelijk in gedachten, niet in woorden en daden, tot uiting te brengen. Dit is niet voldoende, daar hierdoor eigen spanningen en negatieve instellingen eerder toe dan af zullen nemen. Maar de weg die voor de meeste mensen het best gevolgd kan worden, is deze:

Zodra er iets opvalt, dat men niet aanvaardbaar of goed vindt, dient men even de tijd te nemen om na te gaan, wat er wel goed is. Steeds weer dient men de tijd tot vergelijking te nemen. Door altijd de nadruk te leggen op de positieve elementen in de wereld, maakt men zich langzaam maar zeker van de negatieve instelling vrij. Men zal t.o.v. de wereld niet alleen verdraagzamer zijn, maar ook meer inzicht verwerven. Ofschoon het proces in het begin de reactiesnelheid schijnt te verminderen, zal na enige tijd blijken, dat de mens, die dit doet, zuiverder en sneller kan reageren op alles rond hem dan anderen, waarbij hij bovendien het voordeel heeft, dat het grootste deel van zijn reacties allen rekening houden met de werkelijkheid en niet door eigen denken uiteindelijk toch verkeerd blijken te zijn.

Een volgend punt, dat voor de enkeling van groot belang mag heten, is het geestelijk contact met de positieve krachten. Terloops wijs ik u er op - maar kan op verdere vragen daarover nog niet ingaan - dat de wereldleraar een periode van grotere activiteit is begonnen. Vooral in Egypte kan men veel van hem horen. Niet in de pers natuurlijk, maar hoofdzakelijk onder de bevolking, waar zijn denkbeelden door beginnen te dringen. Ergens op de wereld is een kracht, die tot alle mensen steeds zegt: "Maak je vrij". Niet vrij van alle zorgen, of van de angst voor de dood, want deze waarden treden nu eenmaal onontkoombaar in je leven op. Maar maak jezelf vrij van alles, wat je steeds sneller voort schijnt te jagen. Wees rustig, wees steeds jezelf, wees

altijd tevreden. Deze stem, met zijn uitspraken over zelf aansprakelijk zijn voor eigen leven en daden, zijn leringen over geestelijk vrij zijn, is de echo van een kosmische invloed, die op deze wereld kenbaar wordt. Zij hangt samen met de periode van Aquarius. Daarnaast is zij het begin van de nieuwe weg en de nieuwe mogelijkheden, die - vooral geestelijk - voor elke mens geschapen dient te worden.

Deze kracht op zich kan door u nooit als woord opgevangen worden. Men kan niet zeggen: "Nu hoor ik de wereldleraar spreken...", of "Nu weet ik, wat de wijzere broeders over mij besloten hebben..." . Wel kan men deze kracht als sfeer ondergaan. Men kan deze sfeer ondergaan op elk ogenblik, dat men zichzelf van zuiver persoonlijke interesses kan vrijmaken en zonder geprikkeldheid of haat tegen de wereld, de mensen, of jezelf, het Zijn kunt ondergaan. Deze ogenblikken, waarin men vrij is van de behoefte om te doen, snel nog iets te volbrengen, ervaart men in zich een gevoel, dat misschien nog het meeste een perfecte vrede nabijkomt. Het beste kan de stemming, die men ondergaat, misschien gekenschetst worden door te stellen, dat alle nachtmerrieachtige angsten verdwijnen en daarvoor in de plaats een soort diffuus licht treedt, dat aandoet als een sluimering, die kort voor het ontwaken ligt. Men heeft het gevoel, of eigen wezen en wereld deel is van een droom, waaruit men zo dadelijk zal ontwaken.

Degene, die dit gevoel kent, weet ook, dat men tijdens deze periode van contact ook een zeer grote hoeveelheid kracht schijnt te absorberen. Dit is geen stoffelijke kracht, die bruikbaar zou zijn om gewichten te heffen, maar een innerlijke veerkracht, plus een soort afscherming van het eigen Ik. Deze kracht voortdurend te activeren, door meditatieve processen steeds weer zoveel mogelijk deel te hebben aan de omschreven sfeer, zal voor de eenling in deze dagen van groot belang kunnen zijn. Onder meer is deze kracht in staat om - althans het grootste gedeelte - van de omschreven negatieve inwerkingen, vooral uit de gedachtewereld, tegen te houden, of terug te drijven.

Ook beïnvloeding door geesten - zo u wilt ook vaak demonen e. d. - en de beïnvloeding door alle krachten buiten de stof neemt in deze dagen steeds meer toe. Dit is te wijten aan de toenemende gevoeligheid van de mens door verhoogde stralingsactiviteiten van buiten de aarde, zon, e.d. Wanneer dit proces zich in het nu begonnen tempo doorzet, zal de mens over ruim 100 jaar ongeveer 10 maal zo gevoelig zijn als de mens van heden. De gevoeligheid klimt met elke nu komende generatie met 20 à 30 % minimaal. Reeds nu zijn vele mensen, meer dan wenselijk, gevoelig voor deze geestelijke invloeden, die zij niet begrijpen. Dezen voelen zich door een demon in, achter, of rond zich, belaagd. Zij menen anders te handelen en te denken, dan zij zouden moeten denken, zouden moeten handelen. Soms hebben zij zelfs het gevoel, dat zij worden achtervolgd. Wanneer zoiets optreedt - en dat is in deze dagen heus niet iets bijzonders - zal een afscherming tegen overprikkeling door geestelijke invloed noodzakelijk worden. Deze afscherming zal eveneens noodzakelijk zijn, indien men gevoelig is en zich op een plaats bevindt, waarvan de invloeden niet harmonisch zijn. Deze invloeden kunnen alleen in de sfeer gelegen zijn, maar kunnen ook voortkomen uit een kleine afwijking in het aardstralingsveld - uitdrukkelijk spreek ik níét over aardstralen - terwijl zelfs de uitstraling van een bepaald voorwerp invloed kan uitoefenen.

Indien men zich tegen dergelijke invloeden wil afschermen, dient men te beseffen, dat de mens zich nooit kan afschermen tegen dingen, die zijn denken geheel beheersen. Een dergelijke afscherming bestaat dan ook meestal uit meerdere fasen, die ik hier weergeef:

1. Bij het erkennen van een dergelijke invloed - of sfeer - dient men deze te aanvaarden. Zij is er nu eenmaal, verzet tegen haar bestaan heeft geen zin. Zij is een normaal deel van de omgeving.
2. Erken in jezelf zoveel mogelijk alle waarden, die in strijd met de aangevoelde invloed zijn.
3. Ga na, wat in het eigen wezen met deze invloed verwant schijnt te zijn, of parallel loopt.

Bij 2 en 3 moet men geen rekening houden met zuiver materiële processen of omstandigheden, maar alleen met eigen gedachtenwereld.

4. Stel uzelf positief in. Houd geen rekening met de mogelijke gevolgen van de invloed voor uw welzijn etc. Indien u dit laatste wel doet, blijft u onder de invloed lijden en is een afschermen daartegen haast onmogelijk. Laat ook hier zoveel mogelijk alle stoffelijke werkingen geheel buiten beschouwing. Concentreer u op vrij gekomen gedachten.

Naast deze methode kan het nuttig zijn om, vooral wanneer u kortere tijd in een voor u niet harmonische omgeving moet vertoeven, uzelf nogmaals af te schermen door de methode van de magische cirkel, die men evengoed in gedachten kan trekken als werkelijk tekenen met krijt. Zelfs indien wij de magische mogelijkheden van een dergelijke methode buiten beschouwing laten, zal - zo u daarop vertrouwt, - het trekken van de cirkel - zelfs in gedachten - u een gevoel geven van gescheiden zijn van de niet harmonische invloed. Bedenk verder, dat men door concentratie de positieve krachten - overal aanwezig, ook waar u eerst alleen negatieve invloeden aanvoelt - merkbaar kan maken. Zo men dit doet, zal de inwerking van de positieve krachten alle invloed van onharmonische krachten wegvagen. Ook dit punt kan voor u allen van belang zijn.

Nu is al het voorgaande voor u waarschijnlijk interessant en belangrijk. Ik heb mijn betoog niet voor niets de titel meegegeven van 'Stormvloed'. Misschien hebt u wel eens gezien, hoe het water op kan lopen, wanneer tijd en wind samenvallen. Meerdere meters hoger dan anders stuwten de golven tegen de dijken. Overal wordt het dijkleger gealarmeerd en zal zich klaar houden om overal in te grijpen, waar dit noodzakelijk is. Wachten worden uitgezet en patrouilles gaan langs de dijken om te zien, of de waterkering ergens wordt bedreigd. Op het ogenblik bevindt de wereld zich in een kleine stormvloedperiode. D.w.z. dat het tij - invloed van sterren en kosmos plus wind - bestaande neigingen en omstandigheden op aarde zelf samenwerken om meer dan een normale vloed van emoties e.d. tot stand te brengen. Ook hier zou men de dijken moeten bewaken. Maar wat zijn die dijken dan? Alles, wat goed is in uw wereld en kenbaar is door de goede resultaten, die het geeft, dient in deze dagen bewaakt en beschermd te worden. Deze bescherming houdt in: Waarneming van invloeden, het uitzenden van gedachtenkracht en een ingrijpen op persoonlijke basis - met woord zowel als daad - zover daartoe een mogelijkheid bestaat. Alleen op deze wijze zal men in staat zijn om de soms gevaarlijk oplopende spanningen af te weren.

Bij het dijkleger ziet men altijd mensen met zandzakken klaarstaan om bij het overspoelen of aantasten van de dijk verdere rampen te voorkomen. Die zandzakken liggen reeds klaar en worden zo snel mogelijk gestapeld, of in het ontstane gat geworpen. Allen, die beschikbaar zijn, helpen daarbij. Geestelijk is ongeveer hetzelfde noodzakelijk: elke mens beschikt over bepaalde kwaliteiten en bepaalde geestelijke krachten, die hij/zij kan activeren. Sommigen beschikken over inzicht, anderen over geestelijke gaven, terwijl weer anderen over nuttige en noodzakelijk stoffelijke capaciteiten beschikken. Ofschoon op het ogenblik nog geen directe behoefte bestaat aan een inspanning van alle krachten, dient men zich toch reeds nu voor te bereiden. Ga dus na, wat u zou kunnen en willen doen, wanneer de spanningen inderdaad te groot gaan worden. Vraag u af, hoe u, zowel door gedachtenkracht als met een meer persoonlijk ingrijpen en werken in de stof, de vrede zo goed mogelijk zult kunnen helpen handhaven. Want er is nog geen sprake van een noodtoestand, maar wel van een sterke dreiging.

Nú u voorbereiden, wil zeggen, dat betere mogelijkheden bestaan om uzelf en de wereld te beschermen, wanneer de nood aan de man mocht komen. In sommige streken heeft men een gezegde, dat stelt: "Drie malen vreet de zee alleen aan de dijken, de vierde keer wil zij doorbreken..." . Dit spreukje stamt uit de middeleeuwen. Maar geestelijk kunnen wij dit wel heel dicht bij de waarheid achten. Wanneer u bv. de voorgaande wereldoorlogen bezielt, zo zal het u treffen, dat een drietal perioden van spanning vooraf gaan aan de eigenlijke oorlog. Kort voor het uitbreken van de oorlog is er een periode, waarin, de spanning weg schijnt te ebben. Tussen beide wereldoorlogen uit zich dit in ontspanning, rond 1923 gevolgd door spanningen in 1928, 1933 en 1938. Sinds de tweede wereldoorlog is er een periode van grote spanningen geweest rond 1950. De huidige periode, lopende van rond 1957 is dus de tweede. Een derde reeks van spanningen kan dan ook nog verwacht worden, vóór van een kritieke toestand gesproken kan worden. Kan, na het optreden van enige ontspanning in de huidige situatie, de wereldvrede en het verantwoordelijkheidsbewustzijn van de mensen vergroot worden, dan zal aan de wereldvernietigende invloed van de vierde keer, paal en perk worden gesteld. Komt men hiertoe niet,

dan dreigen onnoemelijk grote schaden en verliezen. Naar wij menen ligt de kritieke periode in de jaren van 1963 tot 1965. De laatste minder gevaarlijke golf, gepaard gaande met geestelijke invloeden van grote betekenis, wordt rond 1961 verwacht.

Ga nu de laatste tijd eens na. Hoeveel tegenslagen hebt u niet gehad? Hoe vaak zijn de dingen geheel anders gelopen, dan u dacht of wilde? Hoe zeer voelde u zichzelf bij voortduring geprikkeld, of oververmoeid? Was u niet in opstand tegen vele dingen? Denk even na en het zal u duidelijk worden dat u - zonder feitelijke redenen - geheel de wereld opeens aangepast wilde zien aan uw eigen behoeften, begeerten en ideeën. De laatste tien maanden hebt u verder uit de pers kunnen vernemen, dat ook Staten, groepen e.d. op dezelfde wijze hebben gereageerd. Dit alles is nog niet fataal. Er komt zelfs nog een periode van ontspanning. Maar reeds nu kunt u de gevaren overzien, die de wereld bedreigen. Reeds nú dient u daarom na te gaan, wat u persoonlijk kunt doen om de dijken te behouden, die de menselijkheid van de mens nog beschermen.

Dit alles gaf mij de titel van mijn betoog: "Stormvloed". Denk nu niet, dat u pessimistisch hoeft te zijn en u moet voorbereiden op een wereldondergang. Zo erg is het nog lang niet. De mens beschikt op het ogenblik over alle mogelijkheden en middelen om dit te voorkomen. De mens verkrijgt - geestelijk - alle kracht en inzicht, noodzakelijk om binnen enkele jaren het optreden van grote wereldomvattende verstoringen tegen te gaan en af te remmen. De mens van heden kan wel degelijk voorkomen, dat al te scherpe en plotselinge veranderingen de mensheid in een onoverziene ellende dompelen. Alle werkelijk onheil voor de mensheid kan nog ruimschoots voorkomen worden maar dan dienen ook allen, die zich bewust zijn van de toestand, zichzelf geheel in te zetten voor een bestrijding van alles wat wereldvrede, menselijkheid en geestelijke ontwikkeling zou bedreigen.

Nu komt er nog een golf die vele dreigende aspecten met zich voert, zonder daardoor noodzakelijk fataal te zijn, of zelfs maar onvermijdelijk tot oorlog e.d. te voeren. U kunt deze golf als een soort generale repetitie beschouwen. Dit vindt - zoals gezegd - in 1962 plaats. Een tweetal maanden treden zeer sterke, hoofdzakelijke geestelijke, invloeden op en veroorzaken spanningen op geestelijk terrein, zowel als een ontwaken van vele geestelijke vermogens. Daarna volgt een kleine rustpauze van ongeveer één en een halve maand. Er blijven vele spanningen, maar er volgt een terugzinken rond oktober. Wanneer de spanningen weer op gaan lopen, duurt dit tot het einde van 1965. Haast zonder enige onderbreking.

Het is de vraag, of men in deze lange periode van grote spanningen, zich nog kan oriënteren. Daarom is het noodzakelijk zich nú reeds klaar te maken en alle mogelijkheden - evenals eigen wijze van handelen - te overwegen. Hoe belangrijk het is te handelen, vóór het te laat is, kan het volgende voorbeeld u misschien aantonen:

In 1937 werd een rapport ingediend over de slechte toestand en onvolkomen sterkte van de dijken aan het Hollands Diep - voornamelijk in Brabant - en de gebreken van sommige dijken op de Zeeuwse Z. Hollandse Eilanden. In 1948 werd wederom een soortgelijk rapport ingediend, waarna besloten werd te zijner tijd tot verbetering van de dijken over te gaan. Men volstond ermee Polderschappen e.d. te wijzen op de onvolkomen toestand van de dijken in hun gebied. Had men tóén onmiddellijk ingegrepen en zich tenminste voorbereid op een mogelijk breken van de dijken, dan had veel van de watersnoodellende in Zeeland en op de eilanden vermeden kunnen worden. Men schuwde echter de kosten daaraan verbonden. Uiteindelijk moest men Walcheren helpen herbouwen enz. Argumenten genoeg om voorlopig niets te doen.

Dergelijke argumenten zult u ook ongetwijfeld hebben om voorlopig niet al te veel te doen aan een geestelijke en zelfs stoffelijke voorbereiding op komende spanningen. Achteraf heeft men bij de watersnoodramp gezegd: "Indien wij het geweten hadden, zouden wij alles gedaan hebben dit te voorkomen". Kort daarop begon men maatregelen te nemen, die - indien tijdig tot stand gebracht - niet alleen een ramp voorkomen zouden hebben, maar tevens de welvaart van geheel Nederland aanmerkelijk verhoogd zou hebben. De geestelijke getijden brengen aanstormende werkingen van de zeeën van haat en verwarring. Ik heb u een redelijke tabel gegeven van wat in dit opzicht verwacht kan worden. Ofschoon niet onfeilbaar juist, zijn onze gegevens redelijk. Reeds twee jaren geleden hebben wij u er op gewezen, dat rond augustus van dit jaar spanningen op zouden treden. U kunt zelf oordelen, of dit juist was. Wij noemden

daarbij de mogelijkheid, dat geweld op kleinere schaal in Afrika daarbij voor de wereldpolitiek belangrijk zou worden. Oordeel zelf: Niet alleen Tunesië en Algerije blijken kritiek te zijn. Ook de verhoudingen Oost - West ondergaan de invloed van de tijd en zijn weinig minder dan kritiek. Ook al zal daar het voorlopig nog wel bij sabelgerammel blijven, toch is de toestand niet prettig. De mensheid doet denken aan iemand, die rustig zijn pijpje zit te roken bij een open kruityat: één vonkje en het is gebeurd.

Deze periode gaat voorbij. Officieel blijven de problemen natuurlijk bestaan. Maar indien augustus voorbij is zonder daden van geweld, kan worden gezegd, dat, voorlopig althans, de grootste spanningen weer geweken zijn. De wereld zal ademhalen en zich zeggen: "Hè, hè, dat was dat! Nu kunnen wij ons weer aan onze zaken gaan wijden". Maar daarin ligt nu juist de grote fout. In feite is een vijfdaagse werkweek, een loonsverhoging, of een belastingverlaging niet belangrijk op het ogenblik. Belangrijker dan al deze, op zich misschien aardige, stoffelijke ontwikkelingen, is het aankweken van een geestelijke weerstand, hét opbouwen van een innerlijk vermogen, waardoor grotere delen van de mensheid in staat zullen zijn de grote schokwerkingen van haat en onrust, die de wereld zo dadelijk weer in beroering brengen, te absorberen, zonder daardoor tot geweld en onredelijkheid te komen.

Het is belangrijk, dat men de samenwerking weet te verhogen tussen alle mensen. In de eerste plaats natuurlijk mensen van gelijke inzichten en gezindheid, maar uiteindelijk toch een samenwerking, die niet afhankelijk is van nationaliteit, geloof, ras. Dit kan alleen, wanneer men elke mens een zo groot mogelijke vrijheid naar stof en geest toekent, waardoor hij/zij zichzelf geheel in kan zetten voor de menselijkheid in de mens, voor werkelijke vrede en naastenliefde, of - zo men daarin faalt - zelf de aansprakelijkheid voor zijn gedrag zal dragen, zonder daarbij anderen mede in de gevolgen te betrekken. Zo dadelijk is het té laat; dan is er geen tijd meer voor dergelijke maatregelen en zal met improviseren het ergste waarschijnlijk niet voorkomen kunnen worden.

Belangrijk is ook, dat de mens daarbij samenwerkt met de geest, of - indien hij het liever anders stelt - met het heirleger van Lichtende engelen. Ook dit is van belang. Want er is een zeer grote schare van wezens buiten de stof, die de menselijke levensomstandigheden hebben gekend en zich nog steeds met de mensheid bezig houden. De Lichtende geest is voortdurend bereid én actief om de mensheid te helpen. Zij wil zeker ook trachten de mens de mogelijkheid te schenken alles, wat schadelijk is aan invloeden en werkingen in deze tijd, te overwinnen, of althans te bedwingen. Deze krachten kunnen alleen veel voor u doen, wanneer u aanvaarden kunt, dat er ergens voor u een steun ten goede bestaat, wanneer u zelf maar begint met het werk. Dan kan ook van deze zijde zoveel worden gedaan, dat optimisme gerechtvaardigd is. Wat aan Lichtende en zuivers in deze dagen ontstaat, bestaat voor lange tijd.

Ik heb u reeds gesproken over de wereldleraar. Verwacht niet, dat zijn leer en werken reeds in deze dagen voor de mensheid onmiddellijk belangrijk zullen worden en gekend zullen zijn. Dat kan niet. Het heeft immers honderden jaren geduurd, vóór het christendom enige werkelijke betekenis kreeg op de wereld. Voordien was het in de ogen van de mensen alleen maar een vreemde joodse sekte, gebonden aan een onbekende profeet en vol van bijgeloof. Direct kenbaar is óók het werk van de wereldleraar niet, maar de gedachtekracht, die door hem op aarde wordt vertegenwoordigd en uitgestraald, werkt reeds nú door. Het is niet voor niets, dat juist rond de tijd van Jezus' leven, vele filosofen en denkers in andere landen, die van Jezus' bestaan zelfs niets afweten, opeens dingen verkondigen en innerlijke waarden ontdekken op een wijze, die ons in deze tijd zeer Christelijk aan kan doen. Ook in deze dagen zien wij, schijnbaar onafhankelijk van elkaar, opeens, denkwijzen en invloeden ontstaan, die zeer met die van de wereldleraar verwant zijn.

Wanneer wij invloeden zien, die gunstig lijken, die goed lijken in deze dagen, dient men deze dan ook te versterken. Dit betekent, dat men zich daar voor zowel stoffelijk als geestelijk zoveel mogelijk inzet. Onthoud, dat in een tijd als deze die invloeden nooit een binding van de mens aan een gemeenschap kunnen inhouden. Dit laatste is een eigen keuze. De nieuwe leer is er geen, die gebondenheid voorstaat. Zij eist een vrijwillig aanvaarden van verantwoordelijkheid en aansprakelijkheid t.o. God en de mensen, voortkomende uit een je gebonden weten met je God alleen. Deze werkingen kunt u overal ontdekken. Hier komen zij tot uiting in een klein

politiek partijtje, dáár in een esoterische gemeenschap, of een groep van mensen, die alleen maar met de Bijbel werken, of een groep, die alle heilige boeken van gelijk belang acht. Help deze groepen, zover het u mogelijk is. Dergelijke groepen zijn kenbaar aan hun nadruk op een persoonlijk aansprakelijk zijn van allen, een persoonlijk streven en geloven en een doen van tekenen, desnoods van wonderen.

Denk nu niet, dat ik u dit alles voorhoud, omdat het voor mijzelf belangrijk is. Indien ik u verteld had over het leven in de diepzee, of zo iets, zou u waarschijnlijk veel geboeider geluisterd hebben. Zeker zouden er geen mensen onder u gebruik kunnen maken van mijn betoog om uit te roepen: "Zie, daar heb je alweer een alarmist. Daar wordt weer misbruik gemaakt van de wereldsituatie om de mensen bang en volgzaam te maken!" Geloof mij: de waarschuwingen, die mijn broeders en heden ook ik steeds weer geven, worden niet gebracht, omdat wij dit onderwerpje zo aangenaam vinden. Wij trachten alleen u voor te bereiden en een zekere zelfvoldaanheid te voorkomen.

Waar men nu aan het IJsselmeer bouwt, lag eens een welvarend land. Toen kwam er een stormvloed, die in één nacht honderden dorpen deed verdrinken. Daar woonden welvarende, gezeten burgers. Zij wisten wel, dat de zee soms gevaarlijk kon worden. Maar zij hadden zichzelf terpen gebouwd en meenden, dat het water nooit hoger zou stijgen dan de kleine heuvels, waarop zij hun woningen bouwden. Die mensen waren vroom. Zij hadden kerken gebouwd en baden regelmatig tot God. God zou dus wel niet toelaten, dat de zee hen onherstelbare schade toebrengt. Al stormde het ook, al was de zee gevaarlijk, zij gingen rustig slapen. Toen kwam de zee. Allen zijn omgekomen, met hun dieren en vee, in één enkele nacht.

Nu gaat het niet om een stukje land, dat door de zee wordt overspoeld, maar om een groot deel van de menselijke beschaving. Ook dit kan door één enkele geestelijke storm teniet worden gedaan, want wreder en gevaarlijker dan de zee is de menselijke lust naar macht, menselijke haat voor alles, wat vreemd is. Indien indertijd de ramp voorzien was, indien er mensen genoeg geweest waren om reeds maatregelen te treffen en wacht te houden, zouden in die noodlotsnacht vele burgers en boeren hun leven en dat van hun vee hebben kunnen redden. Met de nodige samenwerking en voorzorg had men misschien zelfs vele dorpen kunnen behouden, ondanks de beperkte middelen van die dagen. Zo kunnen o.i. betrekkelijk weinige mensen in deze dagen reeds onnoemelijk veel doen om een ramp te voorkomen, of - zo dit toch uiteindelijk onmogelijk zou blijken - deze in ieder geval zoveel mogelijk te beperken. Misschien vindt u, dat ik op het ogenblik redeneer als de leider van een geestelijke Bescherming Burgerbevolking. Ook dáár hoort u: "Maar wij moeten paraat zijn om u te helpen, wanneer het kan". Misschien geeft de B.B. dat niet toe, maar redelijk denkende, weet een ieder wel, dat - indien het ergste inderdaad zou gebeuren - er niemand meer te helpen is. Want als er in Nederland vijf atoombommen zouden vallen, is er geen B.B. en geen burgerbevolking meer over. Toch blijft men zich voorbereiden.

De invloeden, waarover ik sprak, zijn niet zo ontstellend direct en onmiddellijk in hun werkingen. De vloed van haat, onrust en spanningen, vraagt tijd om door te werken. D.w.z., dat men de tijd heeft om in te grijpen, zich voor te bereiden en zelfs om te voorzien, hoe en waar er misschien klappen zullen vallen. Een je voorbereiden op deze tijd is noodzakelijk, want zodra de spanningen eenmaal optreden, is het niet eenvoudig meer om - al improviserende - opeens vanuit het hoog geestelijke leven tot de werkelijkheid terug te keren en daadwerkelijke hulp te verlenen aan je medemensen en misschien ook jezelf te redden. Vandaar mijn toespraak.

Vraag: Is die invloed ook stoffelijk kenbaar, of is zij inderdaad geestelijk?

Antwoord: De invloed is zuiver geestelijk, maar de mens is geest én stof. De doorsnee mens uit zijn sterke geestelijke impulsen uiteindelijk ook in de stof. Het gevolg is, dat de mens de komende geestelijke spanningen en storingen in het stoffelijke over zal brengen en zo zijn geestelijke ondergang met een materiële ondergang gepaard zal doen gaan, tenzij hij voorbereid is en zichzelf voor de geestelijk op hem aanstormende invloeden weet te beschermen. Indien men gebruikt maakt van de verschillen en aanwijzingen, die ik - o.m. in verband met de afscherming heb gegeven - gebruik maakt en zich voorbereidt op de komende storingen, zal daarvan niet zoveel in zuiver stoffelijke werkingen omgezet worden, dat de vernietiging van de mens - of deze beschaving - daarvan het gevolg is.

Vraag: Dan is de enige uitleg het geloof!

Antwoord: Dat ligt er aan, wat u gelooft. Alle geloof is aanvaardbaar, wanneer het uitgaat van het standpunt: "Ik geloof in God. Ik geloof, dat God met mij is, zolang ik handel volgens Gods wetten". Dus zal ik naar mijn beste weten handelen voor allen... . Indien men in het geloof uitgaat van het standpunt: "Ik geloof in God. God zal ervoor zorgen, dat mij niets gebeurt..." of erger nog: "Ik geloof in God. God heeft mij uitverkoren enz., dus ben ik méér dan anderen en voor die anderen niet verantwoordelijk..." dan kan het geloof niet redden, maar zal eerder een ondergang in de hand werken. In het laatste geval vleit men zich met een zekerheid, die men niet feitelijk bezit. Wanneer deze zekerheid door kenbare feiten wordt aangetast en tevens door geestelijke stromingen innerlijk ondermijnd is, zal men snel het slachtoffer worden van negatieve invloeden. Dan is er geen weerstand tegen deze invloed. Vergeet niet, dat vele mensen regelmatig naar de kerk gaan, diep geloven, uitermate esoterisch zijn enz., zolang het hen goed gaat, maar door één enkele afwijking van wat zij aanvaardbaar achten - bv. het overrijden van een kind, het sterven van een geliefde enz.- in opstand komen. Dan roepen zij uit: "Hoe kan God mij dit aandoen. Hoe kan God dit toelaten..." Hun geloof is dan vaak verdwenen, hun zekerheid bestaat niet meer, hun esoterisch denken blijkt een theorie zonder werkelijke waarde te zijn. Daarom aarzel ik het geloof zonder meer als redmiddel aan te bevelen. Eerder zou ik zeggen: een bewust werken met God, een geloof in God, dat niet van uiterlijke verschijnselen afhankelijk is, maar aanleiding wordt tot een voortdurend in Zijn naam werken op aarde.

Vraag: Wat naar voren werd gebracht, klinkt nogal onheilspellend. Maar er is toch ook een andere zijde hieraan. Wij moeten dit alles doormaken om ons rijper te maken. Hoe het ook zij: er moet een optimistischer kant aan zijn. Waarom legt u daar geen nadruk op?

Antwoord: Ik meen, dat ik u redenen genoeg tot optimisme heb gegeven. Ik heb gesteld, dat dit alles in zijn ergste werkingen voorkomen kan worden. Het feit, dat ik stel: de mensheid is in staat, ja, zelfs enkele mensen zijn in staat het merendeel van de geschetste ontwikkelingen te onderdrukken, of ten gunste om te buigen, is m.i. optimistisch genoeg. U zegt eigenlijk, dat wij blij moeten zijn, dat dit komt. Dat kan alleen gelden voor degenen, die reeds zover zijn gevorderd, dat zij het leven niet meer beschouwen als iets, wat doorgeworsteld moet worden, of een voorbereiding op een hemelse rust. Slechts zij, die het leven beschouwen als een streven naar zo groot mogelijke eenheid met het positieve, het goede en het Lichtende, kunnen deze dingen met een zekere vreugde aanvaarden, daar zij immers weten: hoe groter de strijd, hoe beter ik het Lichtende vanuit mijzelf zal kunnen openbaren en hoe sterker ik ook dit Lichtende in mijzelf zal beseffen. Optimisme in de door u gestelde zin eist een bewustzijn, dat - helaas - nog niet overal aanwezig is.

U vraagt, of aan dit alles geen blijmoediger aspecten verbonden zijn. Natuurlijk zijn die er. Maar wanneer ik u nu ga vertellen, hoe mooi alles kan worden, wordt u zó optimistisch, dat allen denken: Het zal wel loslopen! Wij behoeven ons hier niet druk over te maken...! Maar juist dan gaat alles werkelijk verkeerd. Het is niet onze bedoeling u ongerust te maken. Onze boodschap luidt dan ook niet: de wereld gaat ten onder... . Maar wij stellen steeds weer: reeds nú dient men zich voor te bereiden op de tijden, die komen. Reeds nú dient men te overwegen, voor welke taak men geschikt zal zijn, welke taken men kan en wil aanvaarden.

Ten laatste: te stellen, dat wij allen als ego zullen blijven voortbestaan, is - vanuit een geestelijk standpunt - juist. Vanuit geestelijk standpunt bent u gelukkig, dat u in deze tijd mag leven. U kunt in zeer korte tijd zeer veel meemaken, vele ervaringen opdoen en zo een bewustwording verwerven, die u snel in de geest doet stijgen. Wanneer ik de mensen, die te midden van geweld of spanningen leven ga zeggen: wat bent u toch gelukkig, dat u zoveel door mag maken, dan zullen zij mij antwoorden: u bent gek! En degenen, die het geestelijk goed hebben en een stoffelijk prettig bestaan, zijn maar al te zeer geneigd om te zeggen: bespaar mij die snelle bewustwording maar, want het bevalt mij zo nog veel te goed hier op aarde. Begrijpelijk. De mensen zijn zozeer aan de stof gebonden, dat er maar enkelen zijn, die in staat zijn hun Ik te beschouwen als losstaande en onafhankelijk van de stofwereld.

Daarom mag zeker niet alleen de nadruk worden gelegd op alles, wat er in deze dagen aan geestelijk Licht bestaat, maar dient de mens op zijn mogelijkheden en taak in het stofleven te

worden gewezen. Zelfs mag er niet te veel worden gesproken over al het goede, wat komen gaat enz. De doorsnee mens is alleen tot denken en handelen te bewegen, wanneer hij de noodzaak daarvan inziet. Vergelijk met de verkeerspolitie die soms ongelukken ensceneert om zo de aandacht te vestigen van de mensen op de noodzaak in het verkeer beheersing te tonen. Een optimistisch: "Wees een heer in het verkeer" haalt, zoals men u kan zeggen, maar weinig uit. Daarom geldt vanuit ons standpunt: laat de mens niet teveel naar de mogelijke lichtende of optimistische aspecten van de toekomst zien, voor hijzelf bereid is aan de verwezenlijking daarvan mee te werken en beseft, wat zonder die medewerking in de plaats van deze goede toekomst zou kunnen ontstaan.

Voor hen, die dit aangaat, wil ik aan mijn betoog nog het volgende toevoegen. In deze periode lijkt alles misschien moeilijk, maar het is vele duizenden jaren geleden, dat zovele Lichtende krachten gelijktijdig werkzaam rond deze wereld waren. Het is dan ook heel lang geleden, voor hen, die meerdere levens achter zich hebben, vele incarnaties, dat een dergelijke mogelijkheid tot geestelijke rijping in de stof werd gegeven en een dergelijke inwijding op aarde mogelijk was. Deze inwijding houdt echter in, dat men zelf de proeven doorstaat. Daarom waarschuw ik ook hen: bereid u voor, opdat u kunt zegevieren over de u beproevende machten, die u anders misschien ten onder zouden kunnen brengen.

Vraag: Worden deze waarschuwingen ook gegeven aan hen, die leiding geven aan volkeren en groepen?

Antwoord: Op zeer vele plaatsen en ongeveer gelijktijdig worden deze waarschuwingen gegeven, ook aan hen, die hoog geplaatst zijn. Wij bereiken ook inderdaad hoger geplaatsten. Deze waarschuwing is bv. kort geleden in het Kremlin bekend geworden. Gezien de partijpolitiek e.d. ziet men dit als bijgeloof, of zelfs een politieke poging van tegenstanders. Misschien zijn er enkelen, die innerlijk hierin toch geloven en - wanneer de tijd komt - er rekening mede zullen trachten te houden. Dit geldt voor vele andere regeringscentra ongeveer gelijk. Een ingaan op deze waarschuwing meent men zich politiek, economisch, enz. niet te kunnen permitteren, zelfs indien men meent, dat zij juist is.

Vraag: Wilt u nog iets zeggen over de z.g.

GROENE MAGISCHE BOND

De kleur groen staat hier voor een geloofsmagie, die geheel gebonden is aan de natuur. Zij berust op het gebruik maken van natuurlijke krachten, verschijnselen en stoffen. Wij vinden deze magie in Indonesië, waar zij wordt beoefend door vele toverdokters en tovenaressen. Ook in Tibet, India, zelfs in delen van Afrika vinden wij de goede vorm van deze magie. Een van de belangrijkste waarden in deze groene magie is de mogelijkheid om tot communicatie met natuurkrachten te komen. Op voor de moderne mens niet aanvaardbare wijze geven de elementen dan ook vaak direct antwoord op een magische handeling. Voorbeeld: Er waren vele mensen samengestroomd om de Hopi Indianen een regendans uit te zien voeren. Niemand rekende op regen, daar het reeds weken lang droog was en geen tekenen voor een omslag in het weer optraden. Na ruim een kwartier - de dans en bezwering was nog niet geheel ten einde - brak een harde regen los, die het velen onmogelijk maakten - zelfs per auto - drogere oorden op te zoeken.

Zo dit een voorbeeld is van wat onder "groene magie" verstaan kan worden, is het toch slechts een deel. Want ook bepaalde vormen van natuurgeneeswijze, het gebruik van contact met elementalen, het verwerven en gebruiken van bijzondere kennis van de natuur en haar verschijnselen en vele andere werkwijzen, maken eveneens deel uit van deze magie. De gave van profetie is gebaseerd op een gevoeligheid voorkomende ontwikkelingen.

Voorbeeld: Er was een schip. Het kwam kort buiten de haven in aanvaring met een ander schip. De scheepskat was bij het vertrek niet aan boord gebleven. Men beweert ook, dat minder ratten dan normaal in de ruimen waren. Oorzaak van de aanvaring: breuk in de krukas, waardoor tijdig terugslaan onmogelijk werd. Op het eiland Krakatau vluchtten reeds vele dieren weg, zelfs in de

zee, vóór de grote uitbarsting. De bevolking houdt rekening met het al of niet vluchten van dieren, wanneer een uitbarsting van de Merapi zich aankondigt, omdat deze dieren reeds wegvluchten uit de bedreigde gebieden, vóór er tekenen zijn die de mens kan herkennen. Er is hier sprake van een gevoeligheid voor kleine, voor de mensen niet kenbare tekenen enz. Groene magiërs zijn vaak op dezelfde wijze in staat voortekenen aan te voelen en daarop te reageren.

Onder de niet overal beoefende vormen van de groene magie rekent men verder ook nog, spoorzoeken op een bepaalde manier door het volgen van een menselijk spoor op mentale basis, vooral in Afrika en Australië, maar ook in Mongolië, Verder telepathie, althans een bepaalde vorm daarvan. Ook het bezweren van dieren, wichelroede lopen en andere wijzen om gevoeligheid voor afwijkingen in de natuur kenbaar te maken. Zelden zie wij het gebruik van trillingen en dergelijke om de menselijke gemoedsrust te beïnvloeden, het gebruik van subsonische frequenties om het menselijk gevoelsleven te beïnvloeden. Dit komt vooral bij Voodoo diensten wel voor. De meest bekende instrumenten zijn de eenvoudige wigtrommen en de gespleten eenvoudige trommels die veelal alleen bij zeer belangrijke diensten gebruikt worden.

Ik heb u een reeks van verschijnselen en mogelijkheden opgenoemd, die onder de groene magie vallen. U zult wel begrijpen, dat degenen, die deze gaven bezitten, deze kennis beheersen, met elkaar in contact zullen staan waar hen dit mogelijk is. Zij zullen, ongeachte onderlinge strijd, naar buiten toe steeds elkaar trachten te helpen en te beschermen. Zij gaan hierbij zelfs zó ver, dat een bedrieger, die hun diensten en verschijnselen nabootst, door henzelf wel bestraft wordt, maar dat openlijk de juistheid van diens werken liever wordt toegegeven, dan twijfel bij de gelovigen te wekken. Een dergelijke groep zal - zeker wanneer onder hen personen zijn die zich bewust zijn van hogere krachten - mee kunnen werken met geestelijke stromingen, terwijl door de gevoeligheid van leden, vele waarschuwingen op het juiste ogenblik gegeven kunnen worden en zelfs condities kunnen beïnvloeden. Waar door de voornaamsten van deze broederschap - of bond - de hogere geestelijke werkingen worden erkend en weten omtrent de Witte Broederschap bestaat, terwijl de leiding daarvan aanvaard wordt, is ook deze groep opgenomen in het grote geestelijke werk van deze dagen.

Bedenk, dat in deze dagen zeker behoefte is aan mensen, die de tekenen in de natuur weten af te lezen en hun medemensen zo kunnen waarschuwen voor de werkingen in de natuur, die met de heersende veranderingen en inwerkingen nu eenmaal gepaard gaan. Om een voorbeeld te geven van een andere mogelijkheid tot gunstig beïnvloeden van gebeurtenissen: wanneer er een vechtpartij dreigt te ontstaan, i.v.m. stakingen bv., zal een fikse regenbui veel doen om de verhitte gemoederen af te koelen en het ergste te voorkomen. Ook kan het van belang zijn, dat mensen, die macht en weten op dit gebied bezitten, voorkómen, dat geestelijke wezens van geringer bewustzijn - als elementalen - onjuist reageren en hen zelfs in bepaalde acties in weten te schakelen. Kort gezegd, er is in deze dagen behoefte aan veel, dat magie heet, omdat de mensheid zelf deze wetenschappen en kunst nu eenmaal verworpen heeft, maar daardoor geen redelijke vervanging heeft kunnen vinden. Ik heb hiermede natuurlijk niet meer gedaan dan een schets gegeven, waarin enkele feiten en mogelijkheden werden genoemd.

Goedenavond.

VRAGENRUBRIEK

Goedenavond, vrienden.

Vragen worden beantwoord, mits dezen niet persoonlijk zijn.

Vraag: Is co-existentie op rooms-katholieke leest geschoeid?

Antwoord: Het is mij niet duidelijk, dat co-existentie op enige religieuze leest geschoeid kan zijn. Rooms-katholieke wil zeggen: aanhangende een reeks van dogma's, die niet voor iedere denkende mens aanvaardbaar zijn, terwijl de organisatie een zodanig internationaal gezag legt in handen van de rooms-katholieke geestelijkheid - die vaak buiten het werkelijke leven staat - dat deze kerk, zelfs voor de co-existentie van rassen en het bevorderen daarvan niet in

aanmerking mag komen op wereldomvattende basis. Zelfs wanneer zij deze co-existentie op geloofsbasis binnen eigen kerk aanhangt, zal zij daarmee te veel haat en verzet wekken om van een werkelijke bereiking te kunnen spreken. Wat betreft de co-existentie van verschillende economische systemen zal zij m.i. evenmin van overwegend belang zijn, omdat zij zich verplicht zou gevoelen haar eigen dogma's op te leggen aan de economen, iets, waaruit zodanige verwarringen kunnen ontstaan, dat ook hier geen juiste oplossingsmogelijkheid ligt. Politiek wil een dogmatische kerk haar beschouwingen steeds aan anderen opleggen, zodat ook hier het begrip co-existentie van zijn werkelijke inhoud beroofd wordt en misschien zelfs vervangen dient te worden door het woord "dominatie".

Had u mij gevraagd, of co-existentie op zuiver Christelijke basis mogelijk is, zo zou mijn antwoord bevestigend zijn geweest. De weg van het ware christendom is immers: dienen, verdragen, helpen zonder ooit te willen heersen. Alleen in deze geest lijkt mij co-existentie van rassen, volkeren en systemen, ja, zelfs godsdiensten uiteindelijk mogelijk.

Vraag: Is het waar, dat de mensheid, wat moraal betreft, nog een diepere inzinking mee moet maken?

Antwoord: De moraal wijzigt zich voortdurend en schijnt in de ogen van de behoudzuchtigen steeds verder te zinken. Zelfs in een feitelijk stijgen zien dan ook zij, die alleen hun eigen maatstaven hanteren, nog een zinken. De menselijke moraal is een mode, die zich voortdurend wijzigde sinds de oertijd, maar gelijktijdig - ondanks haar schijnbaar steeds verder zinken - de mens de mogelijkheid bood tot steeds grotere bewegingsvrijheid, bewustwording en juiste wijze van maatschappelijke samenwerking, zowel als in stand houding van de samenleving. Wat men op het ogenblik moraal of zedenleer noemt, is over het algemeen een constructie, die uit bepaalde geloofspunten is voortgekomen, bevorderd door bepaalde politieke, economische en sociale overwegingen, maar zonder werkelijke samenhang met het werkelijk wezen en leven van de hedendaagse mens. Slechts het geheel verantwoordelijk zijn voor eigen daden en bewust aanvaarden van alle gevolgen van dien, lijkt mij werkelijk zedelijk verantwoord. Zeer onzedelijk lijkt mij de bij velen bestaande toestand, dat men zich uiterlijk aan de bestaande en gangbare moraal houdt en zich daarop beroept, terwijl men innerlijk steeds meer in verweer daartegen komt en hetgeen men uiterlijk verdedigt en van anderen eist, voor zich niet als niet geldend beschouwt, zodra de openbaarheid ophoudt te bestaan. Reeds vroeger zei men, dat de vromen uit de dorpen, de verdorvenen van de steden zijn... . Ik weet niet, of dit nu voor u van toepassing is, doch vroeger was dit zeker zo.

Vraag: Er werd gesteld, dat uit de jurisprudentie blijkt, dat soms een interpretatie van de wet gangbaar wordt, die strijdig is met de grondwet. Gaarne een voorbeeld.

Antwoord: De bijzondere rechtspleging in Nederland, waarbij vergrijpen werden bestraft op wettelijke basis, die grondwettelijk nimmer bestraft hadden kunnen worden, waar bv. op Nederlandse bodem door geen enkele Nederlandse regering een algemeen verbod van de N.S.B. werd uitgevaardigd, maar dit lidmaatschap later - op grond van wetten met terugwerkende kracht, wat ongrondwettig is - werd bestraft. Het eigendomsrecht, zoals oorspronkelijk in de grondwet vastgelegd is in vele gevallen, aangetast door wettelijke maatregelen, Kon. Besluiten en gemeentelijke maatregelen, die het feitelijk eigendomsrecht als in de grondwet erkend beperken en aantasten. Bv. de regelingen t.o.v. het huizenbezit, waarbij eerst later een juridisch misschien aanvaardbare, maar met de geest van de grondwet in strijd zijnde reeks van maatregelen ook wettelijk werd vastgelegd. Het verbod, van bepaalde geschriften en publicaties in de jaren 1945 - 1950 ofschoon deze geschriften niet zedenkwetsend waren en vrijheid van woord en drukpers in de grondwet is vastgelegd.

Indien u deze dingen nagaat, zult u zien, dat zelfs in Nederland de grondwettelijke rechten van de burgers vaak geweld worden aangedaan, doordat wetten worden geïnterpreteerd, zelfs de grondwet, en niet in woordelijke betekenis meer worden aanvaard. De zich wijzigende betekenis, is afhankelijk van hetgeen men nu wenselijk acht, de nu heersende opvattingen en de belangrijkste pressiegroepen. De grondwet is in goed gezelschap, waar zij deze mishandelingen deelt met heilige boeken als bv. de Evangelien.

Vraag: Door een val op het hoofd verloor een kind het licht uit een van de ogen. De pupil reageert normaal op licht en donker. Hoe is dit mogelijk?

Antwoord: Door beschadiging van de optische zenuw, waardoor de in het oog opgevangen impressies niet meer naar de hersenen worden overgebracht, terwijl verder het oog zelf normaal functioneert. Het beeld wordt wel ontvangen, maar niet overgebracht.

Vraag: Wat dunkt u de beste regeling van de zaak Eichmann, gezien persoon, Duitse volk, joodse volk, het westen enz., vanuit een standpunt van rechtvaardigheid, opvoeding, rust enz.

Antwoord: Het beste zou het waarschijnlijk geweest zijn, dat het proces Eichmann - althans op deze wijze - nooit gevoerd was. Men vergeet hierbij o.m. de invloed van de onthullingen op de jeugd, waarvan - zeker een deel in film en lectuur - heeft geleerd geweld als iets prijzenswaardigs te beschouwen. Het is niet onmogelijk, dat dergelijke jongelui zich als ideaal stellen een soort Eichmann te worden, maar dan zonder proces. Vervolgens vraag ik mij af, op welke wijze het aangedane leed gewroken kan worden, of gestelpt kan worden, door deze wijze van procesvoering. Een veroordeling van Eichmann, zelfs na zijn ontvoering, zou logisch en begrijpelijk geweest zijn. Een procesvoering, waarbij - onder het mom van recht - voornamelijk het oude leed wordt wakker geroepen en de oude haat aangewakkerd, is niet aanvaardbaar, tenzij men stelt, dat dit alles voornamelijk een politieke betekenis heeft. Dit laatste lijkt mij aanvaardbaar, daar hierdoor een zekere pressie op het westen kan worden uitgeoefend, want tussen alle verwijten en beschuldigingen klinkt zacht, maar toch niet onduidelijk, de beschuldiging aan de westelijke wereld door: Gij had ons kunnen helpen, maar hebt dit om velerlei redenen niet gedaan... .

Ik kan mij voorstellen, dat deze wijze van handelen meer steun voor de staat Israël en haar politiek afdwingt, dan zij anders zou kunnen verwerven. Deze jonge staat is immers nog sterk van de goodwill van anderen afhankelijk. Voor het westen is dit proces niet zeer aangenaam. Voor de oostelijke wereld betekent het, dat - gezien bepaalde details, die tijdens de ondervragingen naar voren kwamen - gesteld kan worden: dit is eens te meer een bewijs, dat kapitalisten verdorven zijn. Zij weigerden, ofschoon zij werden voorgelicht over de concentratiekampen en hetgeen daar gebeurde, enkele miljoenen dollars en wat materiaal te geven, om duizenden te redden... . Ofschoon deze beschuldiging niet geheel rechtvaardig is, zal zij ongetwijfeld bij velen weerklank vinden. T.a.v. alle genoemde waarden - het joodse volk inbegrepen - acht ik dit proces dan ook een treurig voorbeeld van het onoverlegde en haatdragende optreden, waarbij men eigen gevoelens niet afweegt tegen de gevolgen in de wereld van heden.

Vraag: Is het niet waar, dat in het proces Eichmann de mens geconfronteerd wordt met een waarheid, die de mensen verdoezelen willen?

Antwoord: Misschien is het goed, dat de waarheid naar voren wordt gebracht, maar waarom dan alleen deze waarheid? Waarom niet de waarheid omtrent het lynchen van negers in de zuidelijke staten? Waarom niet de moord en de wreedheden van beide zijden in Hongarije? Waarom niet de waarheid omtrent de concentratiekampen van een macht, die voor kort nog een geëerd bondgenoot was? Indien u de wereld de wreedheid van de mens in herinnering wilt brengen, doe dit dan niet eenzijdig. Want degenen, die nu zo luid roepen: "Zie zijn gebreken..!" lijken mij maar al te vaak mensen, die luidkeels roepen in de hoop, dat hun eigen gebreken niet erkend zullen worden.

Hoe moeten wij denken over het leed van de vluchtelingen in Arabië? Moeten wij spreken over Eichmann en zwijgen over hetgeen in de eerste jaren door de schuld van Israël is gebeurd? Moet er dan niet gesproken worden over de moorden en martelingen in Algerije, de wreedheden, die daar door beide partijen zijn begaan? Wie spreekt over de door vreemde krachten veroorzaakte ellende in Angola? Wie spreekt over de dwaasheden en wreedheden in Cuba? Wie spreekt over de onopvallende verdwijning van vele personen in Argentinië? Wie spreekt over de wreedheden, de wederzijdse moorden en wreedheden, in Zuid-Afrika? Dáárover spreekt men niet. Toch zijn deze dingen nu nog belangrijk. Is Eichmann nu zo belangrijk? Men veroordeelt, beschuldigt en spreekt recht. Maar zelf bouwt men de mogelijkheid voor een soortgelijk onrecht op, telkenmale weer. Mij lijkt het dwaas een mens te veroordelen, die reeds gebroken is, en wreedheden in herinnering te brengen, die voorbij zijn, terwijl men zwijgt over hetgeen nu geschiedt. Hier wordt alleen haat gewekt, meer niet. Haat gewekt, opnieuw!

Het is daarom, dat ik dit proces in zijn huidige vorm afkeur. Niet, dat Eichmann geen straf verdient, niet omdat Duitsland aan dit alles niet schuldig is geweest. Maar omdat men de haat op doet vlammen, terwijl geheel de wereld evengoed schuldig is. Omdat voor de ene Eichmann, die nu terecht staat, er duizenden soortgelijke mensen op de wereld rondlopen, die geachte burgers of ambtenaren zijn. Het is zoals eens, toen men de generaals van een bepaald volk heeft beoordeeld en veroordeeld, maar niet heeft gesproken over de daden van anderen, die even grote dwaasheden of wreedheden hadden begaan. Maar men spreekt alleen een oordeel over generaals, die verloren hebben en over staatslieden, die gevallen zijn. Gelijktijdig weigert men te zien, hoe zij, die nu heersen en macht hebben en leven, gelijk dreigen te worden aan de schimmen uit het verleden, die terecht staat en Eichmann heten. Een haat, die aangewakkerd wordt ter wille van het verleden, acht ik dwaas, wanneer zij geen doel in het heden heeft, dat waardig is. Zeker acht ik het dwaas, wanneer er zoveel is, wat zonder haat, doch met gezond verstand, begrip en verantwoordelijkheidsgevoel in het heden bestreden en voorkomen zou kunnen worden. Zou men Eichmann als een onaanvaardbare herinnering uit het verleden uitgeblust hebben, ik zou het kunnen begrijpen. Dit is in mijn ogen een vertoning, die Israël en de wereld onwaardig is en slechts nodeloos de aandacht afleidt van dringender zaken in het heden.

Vraag: Na de overgang mist men opeens de stoffelijke zintuigen. Neemt men dan waar door fijnere zintuigen? Waarom blijven de ogen van het medium gesloten?

Antwoord: De geest ziet niet meer met bepaalde zintuigen, maar ontvangt impressies met geheel haar wezen. De ontvangen impressies worden volgens eigen bewustzijn en voorstellingsvermogen in bewustzijnswaarden omgezet. Daardoor meent zij te horen en te zien. Het voor haar verbazingwekkende is, dat zij een gezichtsveld van 360° blijkt te bezitten, i.p.v. een beperkt gezichtsveld zoals de mens heeft, dat in doorsnee 160 - 200° beslaat. Ook ontdekt zij snel, dat zij geen richting meer hoort en geen afstand meer waarneemt, doch alles gelijkelijk sterk hoort, zodra haar belangstelling gericht is, dit ongeacht de afstand. Zij neemt altijd waar met haar gehele wezen. Belangstelling voor iets is voor haar identiek met het uitsteken van fijne voelhorens. Zoals reeds gezegd, worden de opgedane impressies door de geest, tenminste kort na de overgang, op stoffelijke wijze vertaald.

Wat betreft het gesloten houden van de ogen: Het zou ons misschien mogelijk zijn via deze ogen u stoffelijk waar te nemen. Dit zou voor ons minder vruchtbaar zijn, dan de gevolgde wijze van observatie. Het waarnemen via eigen vermogens van uw uitstralingen is voor ons waardevol, daar hierdoor het contact, dat met u wordt bereikt, de inwerking van het gebrachte en het peil, dat kan worden gehandhaafd, duidelijk tot uiting komen. Wij laten de ogen gesloten om te voorkomen, dat - bij een door ons niet gebruiken van de ogen - de oogappel in een onaangename verstarde vorm voor u zichtbaar wordt. Bij een normaal draaien van de ogen zullen alle, de pupillen treffende impressies mede verwerkt dienen te worden, ook wanneer deze indrukken voor ons verder niet wenselijk of belangrijk zijn, wat bij beheersing dus onnodige extra inspanningen voor ons met zich brengt.

Vraag: Als u afscheid van het medium neemt, gaat u ergens heen. Hoe moeten wij dit zien of begrijpen?

Antwoord: Mijn ergens is - stoffelijk gezien - een nergens. Zo is een stoffelijk redelijke plaatsbepaling onmogelijk. Mijn zijn verschilt sterk van uw zijn. Mijn toestand komt het meeste nog die van uw droom nabij, vooral wat vrijheid van beweging en onsamenhangendheid van de tijd betreft. Deze wereld is voor mij volkomen reëel, geheel hanteerbaar, zodat ik van daaruit werken kan. Ik mag wel zeggen: wanneer ik het medium verlaat en geen andere taken mij wachten - wat vaak voorkomt - tracht ik mij zover terug te trekken in deze, voor u vreemde wereld, die nergens ligt, en waar ik contact krijg met hogere krachten. Zo ik hier enigszins lering geef, tracht ik mijzelf te leren, zodra mij tijd en mogelijkheid daartoe wordt gegeven. Ik kan tot mijn spijt mijn verblijf en toestand niet verder voor u omschrijven.

Vraag: Graag zou ik weten, hoelang nog Rome en zijn profeten zich aan de satan verhuuren?

Antwoord: Ik vraag mij af, of er binnen het bedoelde Rome nog wel profeten zijn. Een profeet is immers een mens, die - gedreven door het Goddelijke woord en de Goddelijke invloed - de toekomst voorspelt en waarschuwende woorden spreekt. Zover mij bekend zijn zij, die namens

Rome spreken, eerder degenen, die met verklaringen en vermaningen achter de feiten aanlopen; dit laatste vaak met de haast van iemand, die, op weg naar zijn werk, zijn vervoermiddel dreigt te missen. Ten tweede: aan satan verhuuren? Geloof mij, de duistere macht hoeft geen huur te betalen. De mensen geven vaak alles om met een gevoel van recht demonisch te kunnen zijn. Indien u doelt op dogmatische dwaasheid, zo hoeft hier geen satan in te grijpen. Deze dingen komen in voldoende mate uit de mens zelf. Ten laatste vraag ik mij af, of er in Rome meer dwaasheid onwijsheid of slechtheid zou schuilen, dan in andere groepen. Zijn de kansels der wereld niet overvol met mensen, die zelf niet geloven wat zij spreken, of niet zelf vervullen wat zij anderen prediken? Zelfs indien u van mij vraagt, dat ik aanneem, dat Rome zich aan de duivel heeft verkocht, zo vraag ik mij nog steeds af, hoe het komt, dat deze eer Rome alleen te beurt is gevallen, waar zovele anderen op dit gebied uitblinken. Jezus heeft tot Zijn apostelen gezegd: "Ga uit, geneest zieken en drijft de duivelen uit in Mijn naam en de naam des Vaders". Eerst daarna heeft Hij hen gezegd Zijn boodschap aan alle volkeren te verkondigen. Voor mij zijn deze dingen onafscheidelijk met elkaar verbonden.

Wie doet nog aan tekens? Meestal degenen, die door haast alle Christenen als profeten van de duivel worden gezien. Degenen, die buiten de kerken staan en zelfstandig durven denken, geloven en handelen. Ik kan het met gestelde niet eens zijn. Wel meen ik - met mijn heidens onverstand - dat Jezus voor Zijn volgelingen een andere naam zal moeten bedenken, wanneer zij, die zich Christenen noemen, dergelijke oordelende en liefdeloze vragen kunnen stellen. Staat in uw heilige boeken niet, dat de mens geen kwaad mag spreken? Wordt niet gesteld, dat men niet oordelen zal, opdat men geoordeeld worde? Ik weet niet veel van uw Bijbel af, maar staat daar niet, dat gij uw naaste lief zult hebben gelijk uzelf? Stelde Jezus niet, dat een Samaritaan meer uw naaste kan zijn, dan een priester van de tempel? Staat er niet, dat Jezus ook naar Samaria ging om er te leren? Hielp niet Jezus zelfs een onderdrukker van Zijn land en volk, een Romein, door diens dochttertje te genezen? Ging Jezus niet in tot het huis van de tollenaar, die, volgens allen, toch wel een slecht mens was? Beschermd Jezus niet de overspelige vrouw en zond Hij haar niet heen zonder verwijten, alleen zeggende: "Ga heen en zondig niet meer"?

Sta mij toe u - uit mijn onwetendheid - te vragen, of men het recht heeft een vraag als de voorgaande te stellen en zichzelf toch nog een Christen te noemen. Verontschuldig mij, indien dit een pijnlijke vraag is. Maar wanneer wij over de grondwaarden van het christendom spreken, dienen wij m.i. de waarheid te zeggen. En deze waarden werden door de vraag aangetast m.i.

Vraag: Volgens het boek "Onbekend India" geeft een maharishi het jaar 1909 als keerpunt in de menselijke evolutie. Dr. Steiner noemde hetzelfde jaar als keerpunt.

Omgekeerd beschouwd, vormt dit jaar 60 - 61 -1961, omgekeerd 1961 blijft 1961. Is dit toeval, of heeft dit een kabbalistische achtergrond?

Antwoord: De ommekeer voor het menselijke ras begon inderdaad in 1909. Toen reeds werden de wapens gesmeed, waarmee de wereld nu zichzelf zal gaan beproeven. Maar niet hij, die slechts leerling is, doch alleen hij, die tenminste reeds gezel is geworden, kan zeggen: "Ik heb iets bereikt". Dan eerst is de eerste periode van leren en niet-beseffen voorbij. Voor de mensheid kan het jaar 1961 reeds de gezellenproef betekenen. Misschien slaagt zij daarin en kan zij in enkele duizenden jaren zich zelfs een kosmisch meesterschap verwerven. Wat de kabbala betreft, de berekening is niet zonder moeilijkheden en kan niet zo eenvoudig worden beantwoord als vraagsteller de vraag deed.

Vraag: Moet het niet beschouwd worden als een vonk van God, dat men in de diepste ellende nog glimlachen kan?

Antwoord: Zegt niet een oude wijsgeer reeds, dat de glimlach vaak het masker is, waarachter de mens zijn schuld, zijn ellende, zijn nood weet te verbergen voor de ogen van anderen? Een ware glimlach, geboren uit een innerlijke aanvaarding, is voor mij slechts een zwakke weerkaatsing van het Goddelijke Licht, dat in de mens leeft, een zwakke afschaduwing van de vredige vreugde, die de Algeest schenkt aan hen, die hem aanvaarden.

Vrienden, ik wens u een goedenavond.